

býti proto odděleně od něho naloženo. Má-li míti předpis Šu 95 žel. dopr. ř. vůbec praktickou cenu, musilo uvedené skutkové zjištění k důkazu hrubé nedbalosti stačiti, a nebylo možno požadovati od žalobce ještě další důkaz, povahy již negativní, že skladmistr na nádraží nejednal z pouhého přehlédnutí neb nedbalosti jen lehké, naopak bylo věci žalované železnice, by po případě ona sama nabídla o tom protidůkaz, čehož však neučinila.

Čís. 4175.

Tím, že do závodu kupce jednotlivce vstoupili komplementáři a komanditisté, vznikl nový právní podmět, firma kupce jednotlivce zanikla a s ní i majitelem této firmy udělená prokura, třebas kupec jednotlivce stal se komplementářem a jeho posavadní prokurista prokuristou nově vzniklé komanditní společnosti.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, R I 603/24.)

Ve sporu firmy S. proti firmě Robert K. byl rozsudek pro zmeškání doručen prokuristovi firmy K. Vilému F-ovi dne 30. ledna 1924. Odvolání, podané dne 18. února 1924, o d v o l a c í s o u d odmítl jako opožděné. D ů v o d y: Podle výpisu z obchodního rejstříku král. soudního dvoru v Budapešti, který odvolatelka předložila, žalovaná firma nezanikla a nebyla z obchodního rejstříku vymazána, jak namítá odvolatelka, nýbrž byla přeměněna v komanditní společnost a s novým zněním firmy převedena z rejstříku obchodních firem jednotlivců do rejstříku firem společenských, a jest Robert K. komplementářem, Vilém F. prokuristou. Byl tudíž Vilém F. podle čl. 42 obch. zák. a Šu 106 odstavec prvý c. ř. s. oprávněn za žalovanou firmu přijmouti rozsudek a doručení jeho ze dne 30. ledna 1924 je právně účinným.

N e j v y š š í s o u d zrušil napadené usnesení a uložil odvolacímu soudu, by o odvolání rozhodl, nepřihlížeje k použitému odmítacímu důvodu.

D ů v o d y:

Názor odvolacího soudu, že žalovaná firma nezanikla a nebyla z obchodního rejstříku vymazána, ačkoli byla přeměněna v komanditní společnost a s novým zněním převedena z rejstříku obch. firem jednotlivců do rejstříku firem společen., je mylným. Vstupem tří veř. společníků a dvou komanditistů do závodu Roberta K-a, zapsan. pod jeho firmou do rejstříku firem jednotlivců, vznikl nový právní podmět, komanditní společnost, zapsaná do rejstříku firem společenských. Dosavadní firma jednotlivce »Robert K.« splynula s ní v jeden právní podmět a pozbyla tím vlastní samostatné právní jsoucnosti. Zánikem jejím jako samostatného podniku stalo se ovšem též bezpředmětným zřízení Viléma F-a jejím prokuristou. Trvání jeho zápisu jako prokuristy v obchodním rejstříku jest úplně bezpodstatným, neboť nemůže býti prokuristů podniku aneb firmy, kterých již není. Nemohlo se proto ani doručení, svědčící Robertu K-ovi podle Šu 93, odstavec druhý, c. ř. s. a čl. 42 obch. zák. platně státi do rukou osoby, jež není jeho prokuristou, a, ježto ani nebylo tvrzeno, že tu byly podmínky pro náhradné doručení do jeho rukou podle Šu 102

a násl. c. ř. s., nestalo se doručení rozsudku k jeho rukám vůbec podle zákona. Na tom nemění ničeho, že Vilém F. je prokuristou nově zřízené komanditní společnosti, k jejímž veřejným společníkům (komplementářům) patří též Robert K., neboť, jak již doličeno, on a komanditní společnost, vzniklá vstupem společníků a komanditistů do jeho firmy, jsou právně různými podměty, které nelze zaměňovati. Jaký vliv má tato právní různost na přechod práv a povinností z onoho na tuto, netřeba rozebírat. Jisto je, že jejího prokuristu nelze pokládati beze všeho i za prokuristu jednotlivých jejích společníků.

Čís. 4176.

Odhad za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty. Odhadnouti jest i příslušenství nemovitosti v době prodeje. Jest na soudu, by ustanovil výši útrat i určil povinnost k jich úhradě.

Při odhadu dle nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n. jest užiti i předpisů reálního řádu odhadního.

(Rozh. ze dne 24. září 1924, R. I 607/24.)

Do usnesení prvního soudu, jímž k návrhu inspektorátu pro zemské dávky byla určena odhadní cena a navrhovateli uloženo hraditi útraty odhadu, stěžoval si navrhovatel jednak ve věci samé, ježto nemovitosti byly oceněny nízko, ježto do odhadu nebylo zahrnuto příslušenství, sestávající z vodního kola, z místnosti pro toto kolo, ze zařízení elektrického osvětlení a z otopního zařízení — jednak v otázce útrat odhadu, jež prý měly býti uloženy nikoli navrhovateli, nýbrž druhé straně. Rekursní soud napadené usnesení potvrdil. Důvody: Stížnost není ani v tom, ani v onom směru odůvodněna. Jak bylo dodatně zjištěno, tvoří místnost pro vodní kolo část budovy hlavní a cena místnosti té jest zahrnuta v odhadní ceně celé budovy 152.000 Kč, vodní kolo, zařízení elektrického osvětlení a otopní zařízení nebyly proto odhadnuty, že dne 16. prosince 1920 při budově odhadované nebyly, byvše později nově pořízeny, pokud se týče že zařízení ta, jež tam dne 16. prosince 1920 byla, v den odhadu dne 6. února 1924 popsána a odhadnuta býti nemohla, cena odhadní vyšetřena byla ke dni 16. prosince 1920 dle výslovného prohlášení soudního znalce. Pokud se týče otázky útrat odhadu, jde o odhad nemovitostí k vůli vyměření dávky z přírůstku hodnoty ve smyslu §u 17 (4) vládního nařízení ze dne 23. září 1920, čís. 545 sb. z. a n. a pro odhad ten platí předpisy §§ů 272 násl. nesp. řiz. (viz také výnos ministerstva financí ve věstníku ministerstva spravedlnosti z roku 1917 na str. 147), platí tu tedy o útratách odhadu § 280 nesp. řiz. a zásady řízení nesporného, že totiž útraty odhadu vyběrou se od navrhovatele. Soudu nepřisluší rozhodovati v řízení nesporném otázku, zda navrhovatel nese náklady odhadu konečně či zda-li může náhradu jejich požadovati od toho, kdo jest povinen platiti dávku z přírůstku hodnoty.

Nejvyšší soud zrušil usnesení obou nižších soudů a uložil prvnímu soudu, by po doplnění, po případě po novém odhadu nemovi-